

Disposició Transitòria setètima.
 Disposició Transitòria octava.
 Disposició Transitòria novena.

Article 92.

S'afigen les següents Disposicions Transitòries, amb les redaccions següents:

«Tercera.

La competència exclusiva sobre el Dret civil foral valencià serà exercida, per la Generalitat, en els termes establits per este Estatut, a partir de la normativa foral de l'històric Regne de València, que es recupera i actualitza, a l'empara de la Constitució Espanyola.

Quarta.

La potestat de dissolució de Les Corts que este Estatut atorga al President de la Generalitat tindrà efectes a partir de les eleccions de 2007.

Quinta.

El requisit d'un referèndum confirmatori i altres tràmits regulats en l'article 81 seran exigibles per a les reformes d'este Estatut que es pogueren produir en el futur.»

Article 93.

S'afig la disposició derogatòria següent:

«Disposició derogatòria.

Queda derogada la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, així com la Llei Orgànica 4/1991, de 13 de març i la Llei Orgànica 5/1994, de 24 de març.»

Disposició final.

El present estatut vigirà el mateix dia de la seua publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant, mane a tots els espanyols, particulars i autòritats, que guarden i facen guardar esta llei orgànica.

Madrid, 10 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
 JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6473 *LLEI 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.* («BOE 86», d'11-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'objectiu de la Llei és establir les obligacions que incumbeixen als membres del Govern i als alts càrrecs de

l'Administració General de l'Estat per prevenir situacions que puguin originar conflictes d'interessos.

No es tracta, doncs, d'una mera reproducció de les normes d'incompatibilitats tal com s'han concebut fins ara, sinó de constituir un nou règim jurídic regulador de l'actuació dels alts càrrecs en què, perfeccionant l'anterior d'incompatibilitats, s'introdueixen noves exigències i cauteles que garanteixin que no es produiran situacions que posin en risc l'objectivitat, imparcialitat i independència de l'alt càrrec, sense perjudici de la jerarquia administrativa.

El títol I estableix els requisits a què s'han de sotmetre els titulars de determinats òrgans amb caràcter previ al seu nomenament. Aquesta regulació suposa un considerable avenç pel que fa al control democràtic en la designació d'aquests càrrecs, ja que es preveu que compareguin davant el Congrés dels Diputats, òrgan màxim de representació popular.

El títol II, i complint el que va acordar el ple del Congrés dels Diputats, en la sessió de 23 d'abril de 2002, estableix un nou règim de prevenció de situacions de conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat en què, a partir de la vigent Llei 12/1995, d'11 de maig, s'introdueixen les modificacions necessàries per suplir les deficiències, i fins i tot llacunes legals, que amb el pas del temps s'han detectat, i es reforça la imatge que els alts càrrecs, en qualitat de servidors públics, han d'oferir als ciutadans.

Es consagra el principi de dedicació exclusiva de l'alt càrrec al seu lloc públic, restringint totes les activitats que puguin pertorbar l'exercici de les seves funcions públiques o incidir-hi. En aquest sentit, és necessari destacar que s'elimina per als alts càrrecs la percepció de qualsevol retribució o assistència per la seva participació en els òrgans rectors o consells d'administració de les empreses amb capital públic. Aquesta mesura suposa una millora en la transparència del sistema retributiu dels alts càrrecs.

Així mateix, la Llei reforça el control sobre els interessos patrimonials que puguin tenir l'alt càrrec, el seu cònjuge o la persona que convisqui amb ell en anàloga relació d'afectivitat, així com de determinats membres de la seva unitat familiar, i s'estén la prohibició de tenir una participació d'aquests superior al 10 per cent en empreses, no només a les que tinguin concerts o contractes de qualsevol naturalesa amb el sector públic, sinó també a les empreses que siguin subcontractistes d'aquestes o que percebin subvencions.

Un altre aspecte en què la Llei ha volgut introduir un control addicional és el de l'exercici per activitats privades dels alts càrrecs quan aquests cessen en els dits càrrecs, de manera que la Llei estableix noves garanties perquè durant l'exercici del càrrec públic no es vegi afectada la seva imparcialitat i independència, sense perjudici de la jerarquia administrativa. És especialment rellevant el fet que a les empreses privades que contractin alguna de les persones que hagin tingut la condició d'alts càrrecs, incomplint les limitacions que la Llei estableix a aquest efecte, se'ls prohibeix contractar amb les administracions públiques durant el temps que es mantingui la limitació per a l'alt càrrec.

Finalment, i per incidir en la importància del seguiment dels preceptes d'aquesta Llei, s'han introduït dues innovacions: la creació de l'Oficina de Conflictes d'Interessos, òrgan similar a l'existent en altres països del nostre entorn cultural, que actua amb plena autonomia funcional en l'exercici de les funcions que li encomana aquesta Llei, i el reforçament del règim sancionador, de manera que l'incompliment dels preceptes de la Llei comporta penalitzacions efectives.

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei regula els requisits previs per al nomenament dels titulars de determinats òrgans i per al nomenament dels alts càrrecs en determinats organismes reguladors i de supervisió, així com les mesures bàsiques per evitar situacions de conflicte d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i de les entitats del sector públic estatal.

TÍTOL I

Requisits previs per al nomenament dels titulars de determinats òrgans

Article 2. *Compareixença davant el Congrés dels Diputats.*

1. El Govern, amb caràcter previ al nomenament del president del Consell d'Estat, ha de posar en coneixement del Congrés dels Diputats el nom de la persona proposada per al càrrec per tal que pugui disposar la seva compareixença davant la comissió corresponent de la Cambra, en els termes que prevegi el seu Reglament.

2. El mateix procediment s'ha de seguir en relació amb els nomenaments de les persones que hagin de ser designades màxims responsables en els organismes reguladors o de supervisió inclosos a l'article 3.2 k), presidents del Consell Econòmic i Social; del Tribunal de Defensa de la Competència i de l'Agència EFE, director de l'Agència de Protecció de Dades i director general de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola.

3. La comissió parlamentària del Congrés dels Diputats ha d'examinar, si s'escau, els candidats proposats. Els seus membres han de formular les preguntes o sol·licitar els aclariments que creguin convenient. La comissió parlamentària ha d'emetre un dictamen en què estableixi si s'aprecia o no l'existència de conflicte d'interessos.

TÍTOL II

Conflictes d'interessos

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest títol és aplicable als membres del Govern, als secretaris d'Estat i a la resta dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i de les entitats del sector públic estatal, de dret públic o privat, que hi estan vinculades o en depenen.

2. Als efectes d'aquesta Llei es consideren alts càrrecs:

- Els membres del Govern.
- Els secretaris d'estat.
- Els subsecretaris i assimilats; els secretaris generals; els delegats del Govern a les comunitats autònomes, a Ceuta i Melilla; els delegats del Govern en entitats de dret públic; i els caps de missió diplomàtica permanent, així com els caps de representació permanent davant organitzacions internacionals.
- Els directors generals de l'Administració General de l'Estat i assimilats.
- El director general de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola; els presidents, els directors generals, els

directors executius i assimilats en entitats de dret públic del sector públic estatal vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat, el nomenament dels quals s'efectua per decisió del Consell de Ministres o pels seus propis òrgans de govern i, en tot cas, els presidents i directors amb rang de director general de les Entitats Gestores i Serveis Comuns de la Seguretat Social.

f) El president del Tribunal de Defensa de la Competència i els seus vocals.

g) El president i els directors generals de l'Institut de Crèdit Oficial.

h) Els presidents i consellers delegats de les societats mercantils en el capital de les quals sigui majoritària la participació estatal, o en què sense arribar a ser majoritària, la posició de l'Administració General de l'Estat sigui dominant en el consell d'administració, quan siguin designats amb l'acord previ del Consell de Ministres o pels seus propis òrgans de govern.

i) Els membres dels gabinets de la Presidència del Govern i de les vicepresidències nomenats pel Consell de Ministres i els directors dels gabinets dels ministres.

j) Els presidents, els directors i gerents de les fundacions públiques estatals sempre que percebin retribucions per l'exercici d'aquests càrrecs, així com els titulars d'aquells altres òrgans als quals els seus estatuts atribueixin aquesta condició.

k) El president i els vocals de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, de la Comissió Nacional d'Energia, el president, els consellers i el secretari general del Consell de Seguretat Nuclear, així com el president i els membres dels òrgans rectors de qualsevol altre organisme regulador i de supervisió.

l) Els directors, directors executius, secretaris generals o equivalents dels organismes reguladors i de supervisió.

m) Així mateix, els titulars de qualsevol altre lloc de treball de l'Administració General de l'Estat, sigui quina sigui la seva denominació, el nomenament dels quals l'efectua el Consell de Ministres.

Article 4. *Objecte.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, hi ha conflicte d'interessos quan els alts càrrecs intervingen en les decisions relacionades amb assumptes en què conflueixen a la vegada interessos del seu lloc públic i interessos privats propis, de familiars directes, o interessos compartits amb terceres persones.

2. El present títol regula la prevenció i resolució de conflictes d'interessos a través de l'establiment d'un règim d'incompatibilitats i de les sancions corresponents.

CAPÍTOL I

Règim d'incompatibilitats

Article 5. *Dedicació exclusiva al càrrec públic.*

Els alts càrrecs compresos a l'article 3 exerceixen les seves funcions amb dedicació exclusiva i no poden compatibilitzar la seva activitat amb l'exercici, per si mateixos, o mitjançant substitució o apoderament, de qualsevol altre lloc, càrrec, representació, professió o activitat, siguin de caràcter públic o privat, per compte propi o d'altri, i, així mateix, tampoc poden percebre cap altra remuneració amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques o entitats vinculades o que en depenen, ni cap altra percepció que directament o indirectament provingui d'una activitat privada.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les excepcions que assenyalen els articles 9 i 10.

Article 6. Limitacions patrimonials en participacions societàries.

1. Els titulars dels càrrecs previstos a l'article 3 no poden tenir, per si sols o juntament amb el seu cònjuge, sigui quin sigui el règim econòmic matrimonial, o amb la persona que hi convisqui en anàloga relació d'afectivitat i fills dependents i persones tutelades, participacions directes o indirectes superiors a un deu per cent en empreses en tant que tinguin concerts o contractes de qualsevol naturalesa amb el sector públic estatal, autonòmic o local, o siguin subcontractistes de les empreses esmentades o que rebin subvencions provinents de l'Administració General de l'Estat.

2. En el supòsit de les societats anònimes el capital social subscrit de les quals superi els 600.000 euros, l'esmentada prohibició afecta les participacions patrimonials que sense arribar a aquest percentatge suposin una posició en el capital social de l'empresa que pugui condicionar de forma rellevant la seva actuació.

3. En el cas que la persona que sigui nomenada per ocupar un lloc dels compresos a l'article 3 tingui una participació en els termes a què es refereixen els apartats anteriors, se n'ha de desprendre en el termini de tres mesos, comptats des de l'endemà del seu nomenament. Si la participació s'adquireix per successió hereditària o un altre títol gratuït durant l'exercici del càrrec, se n'ha de desprendre en el termini de tres mesos des de la seva adquisició.

Aquesta participació i posterior transmissió, així mateix, han de ser declarades als registres d'activitats i de béns i drets patrimonials de la manera que es determini per reglament.

Article 7. Deure d'inhibició i d'abstenció.

1. Els qui exerceixen un alt càrrec estan obligats a inhibir-se del coneixement dels assumptes en el despatx dels quals hagin intervingut o que interessin a empreses o societats en la direcció, assessorament o administració de les quals hagin tingut ells alguna part, o bé el seu cònjuge o persona amb qui convisquin en anàloga relació d'afectivitat, o familiar dins del segon grau i en els dos anys anteriors a la seva presa de possessió com a càrrec públic.

A aquest efecte, els alts càrrecs han de formular una declaració de les seves activitats professionals, mercantils o laborals que hagin dut a terme durant els dos anys anteriors a la seva presa de possessió com a alt càrrec. Aquesta declaració comprèn una relació detallada dels seus interessos referida a l'esmentat període de dos anys.

La declaració s'efectua davant el Registre d'activitats d'alts càrrecs.

2. En cas que durant l'exercici del càrrec públic l'alt càrrec estigui obligat a abstenir-se en els termes que preveuen aquesta Llei, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, o qualsevol altra llei, l'abstenció s'ha de fer per escrit perquè tingui l'adequada expressió i constància i s'ha de notificar al superior immediat de l'alt càrrec o a l'òrgan que el va designar. En tot cas l'interessat ha de comunicar aquesta abstenció, en el termini d'un mes, al Registre d'activitats d'alts càrrecs, perquè en quedi constància.

Article 8. Limitacions a l'exercici d'activitats privades amb posterioritat al cessament.

1. Durant els dos anys següents a la data del seu cessament, els alts càrrecs, als quals es refereix l'article 3, no poden exercir els seus serveis en empreses o societats privades relacionades directament amb les competències del càrrec ocupat. A aquests efectes es considera que hi ha relació directa quan es doni qualsevol dels següents supòsits de fet:

a) Que els alts càrrecs, els seus superiors a proposta d'ells o els titulars dels seus òrgans dependents, per delegació o substitució, hagin dictat resolucions en relació amb les empreses o societats esmentades.

b) Que hagin intervingut en sessions d'òrgans col·legiats en les quals s'hagi adoptat algun acord o resolució en relació amb les entitats esmentades.

2. Els alts càrrecs, regulats per aquesta Llei, que abans d'ocupar els esmentats llocs públics hagin exercit la seva activitat professional en empreses privades, a les quals es vulguin reincorporar, no incorren en la incompatibilitat que preveu l'apartat anterior quan l'activitat que hi hagin de portar a terme ho sigui en llocs de treball que no estiguin directament relacionats amb les competències del càrrec públic ocupat ni puguin adoptar decisions que l'afectin.

3. Durant el període de dos anys a què es refereix el primer apartat d'aquest article, no poden formalitzar per si mateixos o a través de societats o empreses participades per ells directament o indirectament en més del 10 per cent contractes d'assistència tècnica, de serveis o similars amb les administracions públiques, directament o mitjançant empreses contractistes o subcontractistes.

4. Les persones que hagin exercit algun dels alts càrrecs compresos a l'article 3 han d'efectuar, durant el període de dos anys a què es refereix el primer apartat d'aquest article, davant l'Oficina de Conflictes d'Interessos que preveu l'article 15, una declaració sobre les activitats que hagin de realitzar, amb caràcter previ al seu inici. En el termini d'un mes l'Oficina de Conflictes d'Interessos s'ha de pronunciar sobre la compatibilitat de l'activitat a realitzar i ho ha de comunicar a l'interessat i a l'empresa o societat en què es disposi a prestar els seus serveis.

5. Quan l'Oficina de Conflictes d'Interessos consideri que l'activitat privada que vulgui portar a terme una persona que hagi ocupat un alt càrrec vulnera el que preveu l'apartat 1, ho ha de comunicar a l'interessat i a l'empresa o societat a la qual es disposi a prestar els seus serveis, que han de formular les al·legacions que tinguin per convingents. Analitzades les al·legacions, l'Oficina ha de proposar la resolució que escaigui.

6. Durant els dos anys posteriors a la data de cessament, els que reingressin a la funció pública i hi prestin serveis retribuïts mitjançant honoraris, aranzel o qualsevol altra forma de contraprestació econòmica a persones físiques o jurídiques de caràcter privat s'han d'inhibir de totes les actuacions privades que tinguin relació amb les competències de l'alt càrrec exercit.

CAPÍTOL II

Règim d'activitats

Article 9. Compatibilitat amb activitats públiques.

1. L'exercici de les funcions d'un alt càrrec és compatible amb les activitats públiques següents:

a) L'exercici dels càrrecs que els corresponguin amb caràcter institucional, d'aquells per als quals siguin

comissionats pel Govern, o d'aquells dels quals siguin designats per la seva pròpia condició.

b) L'exercici de missions temporals de representació davant altres estats, o davant organitzacions o conferències internacionals.

c) L'exercici de la presidència de les societats a què es refereix l'article 166.2 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, quan la naturalesa dels fins de la societat tingui connexió amb les competències legalment atribuïdes a l'alt càrrec, així com la representació de l'Administració General de l'Estat en els òrgans col·legiats, directius o consells d'administració d'organismes o empreses amb capital públic o d'entitats de dret públic.

No es pot pertànyer a més de dos consells d'administració dels esmentats organismes, empreses, societats o entitats llevat que ho autoritzi el Consell de Ministres. També és necessària aquesta autorització per permetre a un alt càrrec dels inclosos en aquest títol exercir la presidència de les societats a què es refereix el paràgraf anterior.

En els casos previstos en els paràgrafs anteriors els alts càrrecs no poden percebre cap remuneració amb excepció de les indemnitzacions per despeses de viatge, estades i trasllats que els corresponguin d'acord amb la normativa vigent. Les quantitats meritades per qualsevol concepte que no hagin de ser percebudes han de ser ingressades directament per l'organisme, ens o empresa en el Tresor Públic.

2. Els membres del Govern i els secretaris d'Estat poden compatibilitzar la seva activitat amb la de diputat o senador de les Corts Generals en els termes que preveu la Llei orgànica del règim electoral general.

Article 10. *Compatibilitat amb activitats privades.*

L'exercici d'un lloc d'alt càrrec és compatible amb les activitats privades següents, sempre que amb el seu exercici no es comprometi la imparcialitat o independència de l'alt càrrec en l'exercici de la seva funció, sense perjudici de la jerarquia administrativa:

a) Les de mera administració del patrimoni personal o familiar amb les limitacions que estableix l'article 6 d'aquesta Llei.

b) Les de producció i creació literària, artística, científica o tècnica i les publicacions derivades d'aquelles, així com la col·laboració i l'assistència ocasional i excepcional com a ponent a congressos, seminaris, jornades de treball, conferències o cursos de caràcter professional, sempre que no siguin conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis o suposin un menyscabament de l'estricta compliment dels seus deures.

c) La participació en entitats culturals o benèfiques que no tinguin ànim de lucre o fundacions sempre que no percebin cap tipus de retribució o percepció per l'esmentada participació superior a l'autoritzada per l'article 3.5 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, que regula el règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

CAPÍTOL III

Obligacions dels alts càrrecs

Article 11. *Declaració d'activitats.*

1. Els alts càrrecs estan obligats a efectuar una declaració de les activitats que exerceixin per si mateixos o mitjançant substitució o apoderament i, de conformitat amb el que preveu l'article 8, de les que realitzaran una vegada hagin cessat en l'exercici dels càrrecs, davant el

Registre d'activitats d'alts càrrecs a què es refereix l'article 14.2, en els termes que s'estableixin per reglament.

També estan obligats a efectuar la declaració a què es refereix l'apartat 1 de l'article 7 d'aquesta Llei.

2. La declaració d'activitats que porten a terme s'efectua en l'improrrogable termini dels tres mesos següents a les dates de presa de possessió i cessament, respectivament, en l'alt càrrec, així com cada vegada que l'interessat iniciï una nova activitat.

La declaració a què es refereix l'apartat 1 de l'article 7 s'efectua en el termini de tres mesos des de la presa de possessió.

La declaració d'activitats que realitzaran una vegada hagin cessat en l'exercici dels càrrecs s'efectua amb caràcter previ a l'inici de l'activitat.

3. L'Oficina de Conflictes d'Interessos examina les declaracions i, si hi aprecia defectes formals, requereix a l'interessat que els esmeni.

Article 12. *Declaració de béns i drets.*

1. Els qui tinguin la condició d'alt càrrec estan obligats a formular en el Registre de béns i drets patrimonials d'alts càrrecs, en els termes que s'estableixin per reglament, una declaració patrimonial, comprensiva de la totalitat dels seus béns, drets i obligacions. Voluntàriament, el seu cònjuge o persona amb qui convisqui en anàloga relació d'afectivitat pot formular aquesta declaració, que l'alt càrrec ha d'aportar.

La declaració patrimonial ha de comprendre, almenys, els punts següents:

a) Els béns, drets i obligacions patrimonials que posseeixin.

b) Els valors o actius financers negociables.

c) Les participacions societàries.

d) L'objecte social de les societats de qualsevol classe en què tinguin interessos l'alt càrrec, el seu cònjuge, sigui quin sigui el règim econòmic matrimonial, o persona que convisqui en anàloga relació d'afectivitat i fills dependents i persones tutelades.

e) Les societats participades per aquelles altres que siguin objecte de declaració segons l'apartat c) amb assenyalament dels seus objectes socials respectius.

2. La declaració a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'ha d'efectuar en l'improrrogable termini de tres mesos següents a les dates de presa de possessió i cessament, respectivament, en l'alt càrrec.

3. Els alts càrrecs han d'aportar juntament amb les declaracions inicials i les del cessament, així com anualment, una còpia de l'última declaració tributària corresponent a l'impost sobre la renda de les persones físiques i a l'impost sobre patrimoni que hagi tingut obligació de presentar el declarant davant l'Administració tributària. També es pot aportar la declaració voluntària del seu cònjuge o persona amb qui convisqui en anàloga relació d'afectivitat referida a aquests tributs. Les declaracions esmentades s'han de dipositar en el Registre com a informació complementària, i l'accés a aquestes es regeix per la seva normativa específica.

4. La declaració anual corresponent a l'impost sobre la renda de les persones físiques i, si s'escau, a l'impost sobre patrimoni, a què fa referència l'apartat anterior, s'ha de presentar en l'improrrogable termini de tres mesos des de la conclusió dels terminis legalment establerts per a la seva presentació.

5. El Registre de béns i drets patrimonials rep les declaracions i les còpies i, si hi aprecia defectes formals, ha de requerir a l'interessat que els esmeni.

Article 13. *Control i gestió de valors i actius financers.*

1. Les persones incloses a l'article 3 que exerceixin competències reguladores, de supervisió o control sobre societats mercantils que emetin valors i altres actius financers negociables en un mercat organitzat, així com els membres del Govern i els secretaris d'Estat, i en relació amb els valors i actius financers de què siguin titulars aquestes persones, els seus cònjuges no separats legalment, llevat que el seu règim econòmic matrimonial sigui el de separació de béns, o els seus fills menors d'edat no emancipats, han de contractar per a la gestió i administració d'aquests valors o actius una entitat financera registrada a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Aquesta obligació no és exigible quan la quantia dels valors i actius no superi els 100.000 euros, calculada pel valor als efectes de l'impost sobre patrimoni. L'encàrrec de gestió es manté mentre duri l'exercici del càrrec.

L'entitat amb què contractin ha d'efectuar l'administració amb subjecció exclusivament a les directrius generals de rendibilitat i risc establertes en el contracte, sense que pugui demanar ni rebre instruccions d'inversió dels interessats. Tampoc se'ls pot revelar la composició de les seves inversions, llevat que es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva o que, per causa justificada, ho autoritzi de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Sense perjudici de les responsabilitats dels interessats, l'incompliment per l'entitat de les obligacions assenyalades té la consideració d'infracció molt greu als efectes del règim sancionador que com a entitat financera li sigui aplicable.

2. Els interessats han de lliurar còpies dels contractes subscrits a l'Oficina de Conflictes d'Interessos perquè siguin anotats en els registres, i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

CAPÍTOL IV

Òrgans de gestió, vigilància i control

Article 14. *Registres.*

1. Els registres d'activitats i de béns i drets patrimonials d'alts càrrecs s'han d'instal·lar en un sistema de gestió documental que garanteixi la inalterabilitat i permanència de les seves dades, així com l'alta seguretat en l'accés i l'ús d'aquestes.

2. El Registre d'activitats té caràcter públic i es regeix pel que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal; l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; aquesta Llei, i les corresponents normes de desplegament de les lleis esmentades.

3. El Registre de béns i drets patrimonials té caràcter reservat i només hi poden tenir accés, a més del mateix interessat, els òrgans següents:

a) El Congrés dels Diputats i el Senat, d'acord amb el que estableixin els reglaments de les cambres, així com les comissions parlamentàries d'investigació que es constitueixin.

b) Els òrgans judicials per a la instrucció o resolució de processos que requereixin el coneixement de les dades que consten en el Registre, de conformitat amb el que disposen les lleis processals.

c) El Ministeri Fiscal quan realitzi actuacions d'investigació en l'exercici de les seves funcions que requereixin el coneixement de les dades que consten en el Registre.

4. El contingut de les declaracions de béns i drets patrimonials dels membres del Govern i dels secretaris d'Estat es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat», en els

termes previstos per reglament. En relació amb els béns patrimonials, s'ha de publicar una declaració comprensiva de la situació patrimonial d'aquests alts càrrecs, ometent les dades referents a la seva localització i salvaguardant la privacitat i seguretat dels seus titulars.

Article 15. *Òrgan de gestió.*

1. L'òrgan competent per a la gestió del règim d'incompatibilitats d'alts càrrecs és l'Oficina de Conflictes d'Interessos adscrita orgànicament al Ministeri d'Administracions Públiques i que en l'exercici de les competències que preveu aquesta Llei actua amb plena autonomia funcional. Aquest òrgan és l'encarregat de requerir als qui siguin nomenats o cessin en un alt càrrec el compliment de les obligacions que preveu aquesta Llei.

2. L'Oficina de Conflictes d'Interessos és l'òrgan encarregat de portar i gestionar els registres d'activitats i de béns i drets patrimonials d'alts càrrecs, i responsable de la custòdia, seguretat i indemnitat de les dades i documents que continguin.

3. El personal que presti serveis a l'Oficina de Conflictes d'Interessos té el deure permanent de mantenir en secret les dades i informacions que conegui per raó de la seva feina.

Article 16. *Informació al Congrés dels Diputats.*

Per assegurar la transparència del control del règim d'incompatibilitats que preveu aquesta Llei, i sense perjudici de les competències que s'atribueixen a altres òrgans, l'Oficina de Conflictes d'Interessos ha d'elevat al Govern cada sis mesos, perquè la remeti al Congrés dels Diputats, informació detallada del compliment pels alts càrrecs de les obligacions de declarar, així com de les infraccions que s'hagin comès en relació amb aquest títol i de les sancions que hagin estat imposades, i ha d'identificar els seus responsables.

L'esmentada informació ha de contenir dades sobre el nombre d'alts càrrecs obligats a formular les seves declaracions, el nombre de declaracions rebudes, les comunicacions efectuades amb motiu del cessament i la identificació dels titulars dels llocs inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que no hagin complert les obligacions esmentades.

En el cas que s'hagi resolt algun procediment sancionador s'ha de remetre una còpia dels documents que l'integren a la Mesa del Congrés dels Diputats.

CAPÍTOL V

Règim sancionador

Article 17. *Infraccions.*

1. Als efectes d'aquesta Llei es consideren infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les normes d'incompatibilitats a què es refereix aquest títol.

b) La presentació de declaracions amb dades o documents falsos.

c) L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'article 13 en relació amb la gestió de valors i altres actius financers negociables en un mercat organitzat.

2. Es consideren infraccions greus:

La no-declaració d'activitats i de béns i drets patrimonials en els corresponents registres, després d'haver estat advertit per fer-ho.

L'omissió deliberada de dades i documents que hagin de ser presentats d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

3. Es considera infracció lleu la no-declaració d'activitats o de béns i drets patrimonials en els registres corresponents, dins dels terminis establerts, quan es repari després del requeriment que es formuli a l'efecte.

Article 18. Sancions.

1. Les infraccions molt greus i greus se sancionen amb la declaració de l'incompliment de la Llei i la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. La sanció per infracció molt greu comprèn, a més:

a) La destitució dels càrrecs públics que ocupin, llevat que ja hagin cessat.

b) La no-percepció, en cas que en comporti, de la pensió indemnitzadora creada per l'article 10 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre.

c) L'obligació de restituir, si s'escau, les quantitats percebudes indegudament en la forma que s'estableixi per reglament.

3. El que disposa aquest capítol s'entén sense perjudici de l'exigència de les altres responsabilitats que escaiguin. A aquests efectes, quan apareguin indicis d'altres responsabilitats, s'ha d'ordenar a l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat l'exercici de les accions que corresponguin.

4. Si les infraccions poden ser constitutives de delictes, l'Administració ha de posar els fets en coneixement del fiscal general de l'Estat i abstenir-se de seguir el procediment mentre l'autoritat judicial no dicti una resolució que posi fi al procés penal.

5. Les persones que hagin comès les infraccions tipificades a l'article 17.1 no poden ser nomenades per ocupar cap dels càrrecs inclosos a l'article 3 durant un període d'entre 5 i 10 anys.

En la graduació de la mesura que preveu el paràgraf anterior, s'ha de valorar l'existència de perjudicis per a l'interès públic, i la repercussió de la conducta en els ciutadans, i, si s'escau, la percepció indeguda de quantitats per l'exercici d'activitats públiques incompatibles.

6. En el cas que preveu l'article 8.5 si l'empresa o societat prossegueix amb la contractació de la persona que ha vulnerat el que estableix el seu apartat 1, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la declaració d'incompliment de la Llei comporta a més la prohibició a l'empresa o societat per contractar amb el sector públic estatal, autonòmic o local, durant tot el període que sigui aplicable la limitació que preveu l'article 8.1. Amb aquesta finalitat ha de procedir l'Oficina de Conflictes d'Interessos, de conformitat amb el que disposa l'article 21.4 del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

7. Les faltes lleus se sancionen amb una amonestació.

Article 19. Actuacions prèvies al procediment sancionador.

1. L'Oficina de Conflictes d'Interessos, amb anterioritat a la iniciació de qualsevol expedient sancionador, pot realitzar d'ofici, en els termes que especifica l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, actuacions prèvies de caràcter reservat per determinar si concorren circumstàncies que justifiquin la iniciació.

L'inici de les actuacions s'ha de notificar a l'interessat.

2. Així mateix, l'Oficina de Conflictes d'Interessos ha de conèixer de les denúncies que sobre els presumptes incompliments d'aquesta Llei es puguin formular.

3. Els fitxers, arxius o registres de caràcter públic i, en especial, els de les administracions tributàries i les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social han de proporcionar a l'Oficina de Conflictes d'Interessos, quan aquesta ho requereixi, informació, dades i col·laboració de la manera que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i, si s'escau, la Llei general tributària.

4. Una vegada realitzada la informació prèvia, l'Oficina de Conflictes d'Interessos ha d'elevat als òrgans previstos a l'article 21 l'informe de les actuacions realitzades.

Article 20. Procediment sancionador.

El procediment s'ha de substanciar en expedient contradictori i sumari tal com es determini per reglament. En el que no es reguli específicament s'ha d'aplicar supletòriament el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'estableix el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Article 21. Òrgans competents del procediment sancionador.

1. L'òrgan competent per ordenar la incoació quan els alts càrrecs tinguin la condició de membre del Govern o de secretari d'Estat és el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Administracions Públiques.

En els altres casos l'òrgan competent per ordenar la incoació és el ministre d'Administracions Públiques.

2. La instrucció dels expedients corresponents la realitza l'Oficina de Conflictes d'Interessos.

3. Correspon al Consell de Ministres la imposició de sancions per faltes molt greus i, en tot cas, quan l'alt càrrec tingui la condició de membre del Govern o de secretari d'Estat. La imposició de sancions per faltes greus correspon al ministre d'Administracions Públiques. La sanció per faltes lleus correspon al secretari general per a l'Administració Pública.

Article 22. Prescripció d'infraccions i sancions.

El règim de prescripció de les infraccions i sancions que preveu aquesta Llei és el que estableix el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional primera. Subsistència d'incompatibilitats.

Els preceptes que conté aquesta Llei s'apliquen sense perjudici de l'expressa subsistència de les incompatibilitats o obligacions establertes per a determinats alts càrrecs tenint en compte l'especial naturalesa de les seves funcions.

Disposició addicional segona. Règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs del Banc d'Espanya.

El governador, subgovernador i membres del Consell de Govern del Banc d'Espanya, així com el secretari general i els directors generals, es regeixen, pel que fa al règim d'incompatibilitats, pel que estableixi la seva normativa específica, i els és aplicable aquesta Llei en el que estableixi expressament la normativa esmentada.

Disposició addicional tercera. *Obligació de comunicar els nomenaments.*

1. Les entitats del sector públic estatal, de dret públic o privat, han d'informar l'Oficina de Conflictes d'Interessos dels nomenaments que efectuïn respecte dels llocs de treball que, d'acord amb aquesta Llei, tinguin la condició d'alts càrrecs.

2. Les entitats o empreses públiques o privades amb representació del sector públic en els seus consells d'administració han de comunicar a l'Oficina de Conflictes d'Interessos les designacions que efectuïn per al seu consell d'administració o òrgans de govern en persones que, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, tinguin la condició d'alt càrrec.

Disposició addicional quarta.

L'obligació de comparèixer davant la comissió corresponent del Congrés dels Diputats, prevista a l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei, és aplicable al fiscal general de l'Estat, per la qual cosa s'ha de modificar, en aquest sentit, la Llei 50/1981, de 30 de desembre, que regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.

Disposició transitòria.

Els alts càrrecs actualment nomenats disposen d'un termini de sis mesos per formular noves declaracions d'activitats i de béns i drets d'acord amb la redacció d'aquesta Llei, i queden automàticament sense efectes les autoritzacions de compatibilitat concedides.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei, la contradiguin o hi resultin incompatibles i, expressament:

a) La Llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

b) L'apartat 2 de l'article 181 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

c) La disposició addicional vint-i-quatrena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Facultat d'aplicació i desplegament.*

El Govern ha d'aprovar en el termini de quatre mesos, comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les normes reglamentàries que exigeixi l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Llei de contractes de les administracions públiques.*

S'afegeix una nova lletra l) a l'article 20 del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, en els termes següents:

«Haver contractat persones respecte de les quals s'hagi publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» l'incompliment a què es refereix l'article 18.6 de la Llei 5/2006, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, per haver passat a prestar serveis en empreses o societats privades directament relacionades amb les competències del càrrec exercit durant els dos anys

següents a la data de cessament en el dit càrrec. La prohibició de contractar es manté durant el temps que es continui dins de l'organització de l'empresa la persona contractada amb el límit màxim de dos anys a comptar del cessament com a alt càrrec.»

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de 20 dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 10 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

6474 REIAL DECRET 396/2006, de 31 de març, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut aplicables als treballs amb risc d'exposició a l'amiant. («BOE» 86, d'11-4-2006.)

La Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, determina el cos bàsic de garanties i responsabilitats necessari per establir un nivell adequat de protecció de la salut dels treballadors davant els riscos derivats de les condicions de treball, en el marc d'una política coherent, coordinada i eficaç.

Segons l'article 6 de la Llei esmentada en el paràgraf anterior, són les normes reglamentàries les que han de concretar els aspectes més tècnics de les mesures preventives, amb l'establiment de les mesures mínimes que s'han d'adoptar per protegir adequadament els treballadors. Entre aquestes mesures hi ha les destinades a garantir la protecció dels treballadors contra els riscos derivats de l'exposició a l'amiant durant la feina.

Així mateix, la seguretat i la salut dels treballadors han estat objecte de diversos convenis de l'Organització Internacional del Treball ratificats per Espanya i que, per tant, formen part del nostre ordenament jurídic. Destaca, pel seu caràcter general, el Conveni número 155, de 22 de juny de 1981, sobre seguretat i salut dels treballadors i medi ambient de treball, ratificat per Espanya el 26 de juliol de 1985 i, pel seu caràcter específic, el Conveni número 162, de 24 de juny de 1986, sobre la utilització de l'asbest, en condicions de seguretat, ratificat per Espanya el 17 de juliol de 1990.

En l'àmbit de la Unió Europea, l'article 137 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea estableix com a objectiu la millora, en concret, de l'entorn de treball, per protegir la salut i seguretat dels treballadors. Amb aquesta base jurídica, la Unió Europea s'ha dotat els últims anys d'un cos normatiu altament avançat que s'adreça a garantir un millor nivell de protecció de la salut i de seguretat dels treballadors.

Aquest cos normatiu està integrat per diverses directives específiques. En l'àmbit de la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a l'amiant durant la feina, es van adoptar, en concret, dues directives. La primera va ser la Directiva 83/477/CEE, del Consell, de 19 de setembre de 1983, sobre la protecció dels treballadors